

HOOFDSTUK VI.

B E W U S T E R L E V E N .

De mens is deel van de kosmos. Als je hem zo bekijkt, zou je dat wel niet zeggen, maar het is toch een feit. Als deel van de kosmos heeft hij deel aan alle krachten, die de kosmos in stand houden. Je vraagt je soms af: waarom? Maar ook dit is een feit.

Wanneer een mens leeft, neemt hij op verschillende vlakken kracht op uit die kosmos. Voor een deel is hij daarbij bepaald tot zijn eigen wereld, voor een ander deel krijgt hij de zaak uit andere werelden gratis toegeleverd. Welke krachten zou een mens uit zijn eigen wereld kunnen putten?

Normale levenskracht.

Deze wordt ontleend aan de uitstraling van de aarde plus de wisselwerking tussen aarde en zon. Je kunt er weinig mee doen, maar je leeft in ieder geval.

Od-kracht.

Er zijn vormen van kracht, die identiek zijn met de zenuwkracht van de mens. Wij spreken in dergelijke gevallen over od-kracht. Od-kracht zou het best kunnen worden beschreven als een spanning in de atmosfeer vergelijkbaar en soms zelfs identiek met lucht-electriciteit. Deze od-kracht wordt door de mens opgenomen met de ademhaling en door hem gebruikt om zijn organisme beter te doen functioneren. Wie er verstand van heeft, neemt door een geregelde en juiste ademhaling meer od-kracht tot zich. Behalve als hij in de buurt van de Waterweg woont; dan neemt hij meer sulfide, lood en andere uitwasemingen op. Men zoeke dus een plaats uit waar de atmosfeer nog niet te zeer door de menselijke creativiteit bezwangerd is.

Od-kracht kan worden omgezet in denkkracht. Ze kan ook worden omgezet in werkkraft, manpower. Om de od-kracht om te zetten in denkkracht is het belangrijk, dat wij gelijktijdig met de ademhaling komen tot een juiste instelling van ons denken. Als dat denken harmonisch is en gelijktijdig één enkel onderwerp op zichzelf beschouwt, dan zullen wij door deze gelijkmatige hersenactiviteit een groot gedeelte van de opgewekte energie inderdaad naar de grauwe massa sleuren. En daar helpt ze ons dan om snellere reacties en dus ook associaties mogelijk te maken.

Als wij die diepe ademhaling gebruiken om het lichaam zelf te versterken, dan zullen wij ontdekken dat wij wat prettiger functioneren, want het zenuwstelsel reageert nu eenmaal op alles wat van buitenaf komt. Is het zenuwstelsel in orde, dan heeft het lichaam niet veel kans om verkeerd te reageren. De spieren zijn dan beter. Spier-atonie b.v. kan worden verbeterd door het opnemen van od-kracht.

Een derde vorm van kracht, die men aan de aarde ontleent, is een deel van haar denken. De aarde denkt zoals de mens zegt ook te doen. De aarde spreekt soms met andere planeten of sterren. Waar dit verschijnsel optreedt, ontstaan fluctuaties in de uitstraling van de aarde. De mens reageert daarop. Naar gelang zijn temperament zal hij hierdoor worden afgeremd of gestimuleerd. Het is niet iets waar je zelf veel aan kunt doen, maar je zou die invloeden kunnen herkennen. Als je zo'n invloed herkent, kun je er ook rekening mee houden.

Ten laatste wil ik wijzen op de regelmatige kracht-fluctuatie, die ongeveer gelijkloopt met de maan-omloop rond de aarde. Hierbij spelen o.a. verschuivingen van aantrekkingskracht en straling een grote rol. De mens zal de energieën die hier worden ontladen voornamelijk kennen in de nachturen, dus in de uren dat de maan aan de hemel staat. Hierdoor wordt hij gestimuleerd. Na de stimulus krijgt hij een periode van verhoogde energie, dan een periode van afnemende energie die weer tot een dieptepunt pleegt te komen. Ook hier: de mens heeft een eigen ritme. Het gebruik van dit ritme helpt hem om zijn arbeid en verdere bezigheden zo te verdelen dat hij daaruit een maximum aan nut kan trekken en gelijktijdig daarin een optimaal genoeg kan scheppen.

Er zijn echter nog meer dingen tussen hemel en aarde dan alleen de mens; en dat is maar gelukkig ook.

Als wij spreken over de mens op aarde, dan spreken wij gewoonlijk over de drie-dimensionale mens. Die drie-dimensionale mens heeft wel een vierde dimensie (tijd), maar deze wordt als zodanig niet beseft noch gemeten. Er is echter een kracht, een existentie, mogelijk die even buiten het normale karakter van het drie-dimensionaal bestaan ligt. Men zou het een extra dimensie kunnen noemen. Men zou het ook kunnen noemen: een kracht met een totaal andere trillingsinhoud. (Deze gewichtige woorden heb ik hier ingevoerd, opdat zij die het gewichtige nastreven althans in enkele woorden zichzelf zullen kunnen herkennen.)

De dimensies worden al aangeduid in het Evangelie als men spreekt van: zo links zo rechts, zo boven zo beneden, alsof dit zeer verschillende richtingen of werelden zouden zijn. Deze werelden allemaal aan te duiden is wat moeilijk. Wij zouden misschien kunnen zeggen: in deze dimensie kunnen astraal-lichaam en siderisch-lichaam actief zijn. Maar de doorsnee-mens weet dan nog niet veel, zo hij al iets weet.

De kracht, die in de materie is gebonden, bestaat ook in de mens. Zij is ten dele van geestelijke origine (buiten-stoffelijk), ten dele is zij het resultaat van alles wat er zich in uw corpus afspeelt, en voor de boetvaardige zondaar: wat er zich afspeelt in uw corpus delicti. Al deze krachten samen produceren een voertuig dat voornamelijk bestaat uit tijdsenergieën, maar dat zich kan gedragen als een astraal-voertuig. Men noemt dit siderisch-lichaam, omdat het een mooie naam is, maar u zoudt evengoed kunnen zeggen: het is het lichaam waarin het huidige bewustzijn de krachten van het totale "ik" op één moment kan uiten.

Gaan wij uit van dit lichaam plus het astraal-lichaam (een zeer fijn-stoffelijk lichaam dat door de krachten en uitstralingen van de mens kan worden gevormd en gedirigeerd), dan hebben wij voertuigen die zich bewegen in een wereld waarin stoffelijke en geestelijke krachten beide als uitstraling aanwezig zijn.

Nu zijn er een groot aantal krachten, die men meestal met kleuren weergeeft en die men anderzijds toeschrijft aan bepaalde grote kosmische krachten, Meesters of Heren. Waar zij ook vandaan komen, zij hebben een bijzonder effect wanneer zij de gedachtenwereld, die extra dimensie rond de aarde, beroeren. Zij brengen daar een energie voort, die vergelijk-

baar is met wat een telekineet, een telepaath e.d. voor zichzelf produceert. Wie deze kracht dus opneemt, ziet zich verrijkt met een aantal vermogens, die hij als normaal mens natuurlijk nooit zal gebruiken, maar dan heeft hij ze tenminste.

Als wij deze krachten onderscheiden, dan hebben wij te maken met ten eerste de z.g. stemmings- of emotie-invloeden (rode straal) welke voornamelijk onze instelling beïnvloeden. Het is een inductief verschijnsel. De kracht buiten ons treedt op praktisch astraal niveau of siderisch niveau op (beide is mogelijk) en brengt daar een bepaalde harmonie tot stand. Omdat de mens over voertuigen beschikt, die zich kunnen bewegen in deze sfeer en gevoelig zijn voor alle energieën van die sfeer, zal hij die kracht ontvangen. Bij de onbewuste mens betekent dit een verandering van zijn emotionele toestand. Als het dan wat negatief is, zegt iedereen: Gunst, wat heb jij vandaag een rotbui! Anderen zeggen: Ik voel mij verlaten en weemoedig. Dat komt, omdat zij de emotionele kracht eenvoudig projecteren in hun nu bestaande emotionele toestand of verwarring.

Er is echter nog een andere mogelijkheid: Als u voelt dat deze emotionele krachten schijnbaar ongemotiveerd in u optreden, sluit u dan af. Een ogenblik van algehele ontspanning. Denk gewoon aan het prettigste dat u zich kunt voorstellen. Aangezien er geen censuur is, kunt u daarvoor kiezen wat u aangenaam is. Probeer in deze toestand een korte tijd te verblijven. Adem diep en doordat u zich het aangename heeft voorgesteld, heeft u uw afstemming aanmerkelijk verbeterd. Kijkt u weer naar de wereld, dan is het best mogelijk dat de irritatie nog aanwezig is, maar u zegt tegen uzelf: Er zijn aangener dingen. Laat mij daarheen streven. En als vanzelf krijgt u nu de meevallers. Het gaat meer in de richting die u zich wenst dan zonder dit denkbaar zou zijn.

De kracht, die emotioneel verstorend leek te zijn en die negatieve hartstochten in de mensen schenen op te roepen, wordt voor u plotse-ling een krachtbron die u helpt, zodat het is alsof u in een fruit-automaat voortdurend de jackpot trekt.

De tweede kracht die optreedt werkt voornamelijk in op de verstandelijke vermogens en daarnaast op het geestelijk oriëntatievermogen. Zij wordt als wit licht aangemerkt. Indien u deze kracht zonder meer ondergaat, dan ziet u alleen maar tegenstellingen. U doet opeens innerlijk eveneens aan polarisatie en komt tot een veroordeling van de wereld. Dit is niet wenselijk. In een dergelijk geval is het belangrijk dat wij een taak aanvatten hoe klein dan ook, die volgens ons besef goed en nuttig is. Wij concentreren ons op licht of op vreugde en beginnen aan de arbeid. Wat blijkt nu? Hierdoor verandert onze afstemming t.a.v. deze kracht. En daar zij ons eens alleen maar voorzag van inzicht in tegenstellingen waarop wij als mens nu niet zo bijzonder happig zijn (sommige politici en priesters uitgezonderd), komen wij nu als vanzelf tot een begrip voor de balans tussen uitersten. En dit betekent, dat wij juist door de erkenning van feiten een beter evenwicht voor onszelf, voor onze daden en ook voor onze relatie met de wereld vinden. En dat kan ook t.a.v. de onder het eerste hoofd genoemde krachten een aanmerkelijk versterkende invloed uitoefenen. Bijvoorbeeld: De opname van od-kracht wordt hierdoor sterk bevorderd, vooral in de richting van het brein.

De derde kracht (de blauwe straal), die ik in dit verband wil noemen - er zijn er meer, maar die acht ik wat minder belangrijk - is de kracht, die wij over het algemeen "inzicht" noemen. In wezen betekent zij voor u de mogelijkheid om op het gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid en ten dele op het bewustzijn van de aarde en soms zelfs van de zon in te haken. U krijgt dus wat men noemt: verlichting. Om dit te bereiken echter moeten wij weer weten hoe wij die kracht gebruiken. Wat zijn de tekens ervoor?

Wij zijn beschouwelijk. We hebben de neiging om op alles diep in te gaan en ook onze naasten doen dat, de vervelende zeurpieten! In een dergelijke stemming is het belangrijk, dat we niet over kleinigheden kissebissen. Er wordt toch al teveel gekissebist op deze wereld, zodat wij - bemerkend hoe wij op alles willen doordraven en het tot op de draad willen uitpluizen - tegen onszelf zeggen: Dit is niet juist. Wat is nu voor mij het belangrijkste probleem? (Neemt u er dan wel één dat u aankunt.) Denk daar eens diep over na en u zult zien dat het plotseling een andere inhoud krijgt. Het is alsof er details worden toegevoegd waardoor het beeld duidelijker wordt. Probeer dit zolang die invloed voortduurt zo eens per 12 tot 24 uur te doen tweemaal per dag. Het instellen duurt niet lang; overdenking van het probleem kan met enkele minuten zelfs voldoende zijn.

Wij krijgen nu toegang tot een bewustzijn dat ons aanvult. Hebben wij eenmaal dit contact gelegd, dan vloeien ons ook ten aanzien van andere problemen plotseling allerhande inspiraties, kleine feiten, kleine herinneringen toe waardoor wij juister zien wat er gebeurt en ook gemakkelijker kunnen beslissen wat wij werkelijk willen doen. Zoals u weet, is dit één van de menselijke fouten. De mens denkt, dat hij weet wat hij wil. Hij volvoert zijn wil om tot de erkenning te komen: Dat had ik toch eigenlijk niet gewild. En vraagt hij zich af "wat wil je dan?", dan roept hij wanhopig "dat weet ik niet" en zoekt verder om de volgende zaak weer verkeerd aan te pakken. Wij kunnen dit met deze derde kracht vermijden.

De wereld is natuurlijk doordeesemt met andere vormen van leven. Als u nu zoudt zien wat er zich in deze kleine ruimte allemaal beweegt om niet te zeggen dat het soms krioelt (mijn excuses aan de geestelijke aanwezigen), dan zoudt u tot het besef komen dat er nogal verschillende geestelijke werelden en vormen zijn die de ruimte delen met de door u gekende wereld.

Er zijn natuurlijk geesten. Ik ben er ook één al lijk ik daar nu niet op. Mijzelf enigszins beschouwend durf ik niet zeggen waar ik dan wel op lijk, maar zoals ik normaal ben als ik niet belemmerd wordt door een lichaam zo zijn er velen.

Een geest kan op u reageren, maar alleen dan indien er tussen u en die geest een band bestaat. Deze band kan de geest maar zelden geheel vanuit zichzelf leggen. Alleen indien er reeds sterke bewustzijns- of emotionele banden bestonden in een verleden, zal hij een persoon vanuit zichzelf zonder meer kunnen bereiken. En dat betekent, dat de mens dus de mogelijkheid kan scheppen.

Indien u geestelijke hulp nodig heeft - ik zou u aanraden dit wat anoniem te doen - stel uw probleem duidelijk en roep de hoogste kracht aan. Zeg tegen de geest: Als jullie het willen doen, zal ik daar zeer blij mee zijn. Door deze formulering heeft u zich gericht tot alle werelden waarin licht is. Dat is belangrijk, want een duistere wereld helpt u ook wel, maar van de wal in de sloot en van de sloot nog verder. Dus moeten we licht hebben, vandaar God. Daarnaast het verzoek aan de geest.

Door dit verzoek uit te stralen zal elke geest, die met ons harmonisch kan zijn ten aanzien van het probleem - aannemend dat wij in de stof bestaan - onmiddellijk kunnen reageren en ons helpen, maar dan wel op zijn manier. Heel veel mensen denken, dat de geest kan helpen op de manier die zij voorschrijven. Dit loopt meestal op teleurstellingen uit en dan beweert men dat de geest niet deugt of niet bestaat. Maar de oproep en de wijze waarop men de hulp wilde aanvaarden was alleen niet deugdelijk.

Duistere geesten kunt u het best vermijden. Ook zij zijn mens geweest, maar als zij uw wereld beschouwen, hebben zij nog een afrekening te doen. Het lijkt mij voor u beter hun niet de mogelijkheid te geven deze aan u en

ter plaatse te presenteren; ze valt meestal tegen.

Daarnaast hebben wij te maken met wat men noemt: de natuurkrachten, ook wel de elementalen. Deze zijn vaak aanwezig, maar u moet ze vanuit menselijk standpunt beschouwen als zeer grillige entiteiten. Bemoei u er maar liever niet mee. Soms zien zij er aardig en bijna menselijk uit, maar dat is maar comédie. Ze zijn zoiets als wensgeest, die u wel drie wensen geven, maar u dan toestaan u zelf een worst te wensen en deze aan uw neus of aan die van een ander te wensen. En dit zou ongetwijfeld de machten uit Oss ten sterkste verstoren om niet te spreken van andere producenten van grote faam als de Gebr. Hunnink. Vraag dus nimmer hulp of bijstand aan een natuurgeest.

Indien een natuurgeest u wil helpen, laat hem dit dan doen zonder dat u probeert daaraan richting of leiding te geven. Het zal blijken, dat zij in dergelijke gevallen behulpzaam zijn op ogenblikken dat u wanhopig bent zonder dat u een beroep op hen behoeft te doen. Zij kunnen u ook bepaalde krachten verlenen; deze hebben dan een magisch karakter. Zij zijn b.v. in staat u tijdelijk de mogelijkheid te geven vooruit te zien in de toekomst. Zij kunnen uw uitstraling versterken (wat ook bij magnetisme bruikbaar is). Daarnaast stellen zij u vaak in staat uw totale levensreserve op te roepen om daarmee een enkele taak nog te volbrengen. Maar ik zeg nogmaals: het is een grillig gezelschap. Laten we ons daar niet teveel mee bezighouden.

Dan vinden wij nog de werelden van engelen en demonen. Nu is het verschil tussen een engel en een demon praktisch nihil. Alleen, de engel leeft uit het licht en van de demon neemt men aan dat hij dat niet doet. Maar een engel, die rechtvaardigd is tegenover de mens die hem roept, wordt vaak voor demon versleten.

Engelen en demonen zijn levenskrachten die aan deze aarde mede gebonden zijn en daar een taak hebben. U kunt met hen contact krijgen. Indien u niets voor uzelf verlangt, zullen en engel en demon u helpen uw eigen krachten te vergroten. Zij zullen u bijstaan in de taken die u voor anderen uitvoert. Daarom moogt u ook engelen en desnoods demonen aanroepen. Maar zodra u zelfzuchtig bent, blijkt dat zij zich tegenover u eerder gedragen zoals u van een demon verwacht. Dit is een opvallend verschijnsel, dat ik in het verleden aan den lijve heb mogen ervaren. Wanneer een mens alles krijgt wat hij wil hebben, dan zegt hij later: Had ik het maar niet gekregen.

Een derde gebied waarmee wij te maken hebben is dat van de kosmisch goddelijke Krachten. Deze kan ik niet voor u analyseren en indelen in vakjes zoals ik tot nu toe heb gedaan. Het best kan ik misschien het volgende stellen:

U eigen "ik" leeft in alle werelden zoals u heeft geleerd, maar zoals u uit ervaring waarschijnlijk niet bekend zal zijn. Uw gehele "ik" is verbonden met de kern van het kosmisch bestaan. Daarin zijn voortdurend krachten aanwezig. Wie een beroep daarop doet, bezit die kracht. Maar aangezien die kracht van uzelf is, is het voldoende te zeggen dat u deze kracht wilt gebruiken; dan behoeft u haar niet eens te noemen. Degenen, die deze kracht met vele rituelen en plechtigheden plegen op te wekken, zijn in wezen mensen die comédie spelen voor zichzelf om zich in staat te stellen in zichzelf te geloven. Dit echter is overbodig. En daarmee heb ik u een lijstje gegeven van de verschillende krachten, die op u inwerken.

Maar ik had het over bewust leven. Nu is volgens mij een mens die leeft zich niet bewust van wat hij is, indien hij niet beseft hoeveel krachten er optreden en op hem inwerken. Dus, probeer te begrijpen welke krachten er zijn. En leven is ook kracht gebruiken. Je kunt nooit bewust leven, als je niets doet. In mijn dagen, waarin ik het goede van deze

wereld ten zeerste op prijs heb gesteld en het mij zelfs nu nog met een zweem van vertedering herinner, sprak eens iemand tegen mij: "Deze aarde is alleen maar een proefstation waarop je je moet voorbereiden voor de hemel. Onthoud je dus!" Hetgeen ik wel heb onthouden, maar mij er niet toe heeft gebracht mij enigerlei onthouding op te leggen. En ziet, mijn geestelijk bestaan heeft mij hierin bevestigd.

Het blijkt mij namelijk dat je de dingen, die je als mens bezit niet hebt gekregen om ze niet te gebruiken. Het zal menigeen tegenvallen, maar alles wat u heeft, heeft u om te gebruiken: uw ogen, uw oren, uw handen, uw neus en al datgene wat verder menselijk is. Het goede van het leven genieten is voor de mens zeker niet strijdig met een bewust leven. Het goede weigeren uit angst dat het je de eeuwigheid zou kosten, is volgens mij een dwaasheid, die je slechts in het vinden van bewustzijn belemmert. Alleen hij, die weet wat hij verwerpt en waarom, kan bewust worden genoemd. Ik was natuurlijk niet zo bewust, maar ik heb het toch wel erg prettig gered, vind ik.

Dit is een punt, dat ik nogmaals wil stipuleren:

Alles wat u op aarde bezit aan mogelijkheden, lichamelijk en anderszins, heeft u gekregen om te gebruiken. Hoe u het gebruikt, hangt af van uw gevoel van harmonie. Maak gebruik van alle mogelijkheden die er zijn, maar zo dat u daarmee zelf volledig harmonisch kunt zijn en dat u daarin uw harmonie met de wereld a.h.w. bevestigd voelt.

Begrijp, dat in de wereld de problemen niet zijn als een soort proefwerk door de Heer opgelegd om uit te maken in welke klasse van het hemels rijk u dadelijk verder moogt studeren. De beproevingen in uw leven komen voor een deel uit uzelf voort. Het is belangrijk u steeds af te vragen in hoeverre een probleem of beproeving uit uzelf voortkomt. Heeft u daarop enigszins een antwoord gekregen, doe dan eerst zelf wat u kunt om het probleem de wereld uit te helpen. Met één voorbehoud, dat u dit niet moogt doen door uzelf de wereld uit te helpen; dat heeft namelijk bepaalde repercussies voor het bewustzijn.

Indien u ontdekt dat een probleem buiten u om bestaat en dus niet direct door uzelf bepaald is, ontstaan is of beïnvloed kan worden, mobiliseer dan eerst het totaal van uw krachten. Maak dus gebruik van alle stoffelijke krachten om uzelf zo optimaal mogelijk op te laden, zo snel mogelijk en zo goed mogelijk te denken en te reageren. Ga vervolgens na op welke kosmische kracht u een beroep kunt doen. En als het dan nog niet helemaal duidelijk is, beroep u rustig op de geest, op de engelen Gods of wat u anders voor lichte figuren in uw nabijheid durft veronderstellen. Laat de zaak dan aan zichzelf over.

Een bewust mens is hij, die wanneer hij een automatische piano bedient, niet probeert ook nog op de toetsen te slaan. Wat u heeft gedaan is een voorgeprogrammeerde oplossing in werking stellen. Zorg, dat uw eigen energie optimaal blijft en het programma loopt. Het resultaat is het beste wat u kunt krijgen. Het resultaat is daarnaast - en dat is ook belangrijk - altijd weer een ervaring waardoor u zowel uzelf als de wereld beter leert kennen.

Nu zijn er wel veel mensen, die verstandig genoeg zeggen: Leer mij de wereld kennen, mijzelf is niet nodig. Dat kan ik ook wel begrijpen. Veel mensen hebben wat dat betreft eigenaardige dingen, zoals mijn tante Truus. Zij was een heks, die dacht dat ze een engel was. En zolang zij zich een engel kon gevoelen, deed ze althans nog iets aangenaams voor de wereld, al was dat alleen maar om haar "image" te kunnen handhaven. Had ze beseft wat ze was, dan vraag ik mij af welke wonderlijke brouwsels zij de wereld in geslingerd zou hebben.

Als u in uw leven problemen ziet van abstracte of geestelijke aard, dan moet u goed onthouden, dat het overwegen van dergelijke problemen eigenlijk past in de vrijetijdsbesteding. U heeft in uw leven wel meer te

doen dan u b.v. af te vragen wie God is. En als u Hem kent, weet u nog niet precies waar Hij woont en staat u nog voor aap. Dus houdt u eerst bezig met de kleine problemen die oplosbaar zijn. Daardoor groeit uw bewustzijn en het leven zelf krijgt ook de variatie, de rijkdom, die het nodig heeft.

Een mens heeft geen stoffelijke rijkdom nodig, ofschoon ze zeer aangenaam is. Wat hij echter zeer zeker nodig heeft, is een aantal geschaakte ervaringen. Hoe groter het aantal verschillende ervaringen is, die u achtereenvolgens en elk op zich volledig en afgewerkt in uzelf kunt bevatten, des te groter uw mogelijkheid wordt om met delen van de kosmos, van de wereld, van het gemeenschappelijk denken van de mens op de juiste wijze in harmonie te komen. U vergroot uw menselijke capaciteiten.

Ten laatste moet ik u wijzen op de eenvoudigste feiten van het leven. De bloemetjes en de bijtjes kent u. Die gaan we dus voorbij.

"De wereld wil mij niet".

Een kreet van degenen die anders willen zijn dan ze zijn. Want wie zichzelf aanvaardt zoals hij is, zal in de wereld ook een aanvaarding vinden.

"Het leven heeft voor mij geen zin".

Deze leuze wordt aangeheven door hen, die geen zin meer in het leven hebben en daarom aan de inhoud daarvan voorbij zien. Indien u dergelijke kreten wilt aanheffen, beseft dat het bestaan zelf betekent: met uw gehele wezen en denken deelhebben aan het totaal van de functies van de mensheid. En dat kan nog wel meer betekenen dan u zo oppervlakkig zou denken.

"Hoe kan ik een gave verwerven?"

Ook al een kreet, die je veel hoort. Een mens, die bewust wil leven, moet ook beseffen dat gaven dingen zijn die je niet verwerft en die niet te koop zijn. Het woord "gave" zegt het immers reeds: het is iets wat je krijgt. Voor de mens betekent het dat hij iets heeft wat hij moet gebruiken. Maar hij wil liever iets anders gebruiken en dat heeft hij niet. En dat is dan weer een probleem. Een gave kunt u niet verwerven volgens uw zin en inzichten, maar u kunt wel gebruik maken van uw gaven op uw eigen manier. Wie dit doet, zal steeds grotere en betere resultaten kunnen boeken.

"Wat kunnen wij doen?"

De mensen, die vragen wat ze kunnen doen, doen kennelijk niets. Indien zij eerst alles zouden doen wat voor hen natuurlijk, noodzakelijk en harmonisch juist is, dan zouden zij deze kreet niet behoeven te slaan. "Wat kunnen wij doen", betekent dat u niet weet wat u doet. Door te zijn zoals u bent, bent u functioneel deel van de kosmos en van het geheel. En als u dat niet voldoende is, wacht dan in 's hemelsnaam tot de volgende incarnatie, dan kunt u een nieuw soort tel~~de~~herstelling daarin vinden. Wees liever uzelf.

En met deze regels heb ik op mijn manier iets gezegd over u en de wereld. Ik zou over die wereld veel meer kunnen zeggen, maar dat zou waarschijnlijk roddelpraat worden. Ik zal mij daarom daarvan moeten onthouden.

:--:~:

S P O K E N.

Wat is een spook? Een spook is over het algemeen iemand, die niet weet waar hij is of een nozem uit de geest, die de mensen komt plagen.

Spoken treden op in ruimten waar zij de kans hebben om de juiste energie bij elkaar te halen. Die energie kun je halen bij de mensen. Dat zijn dan de gemeenste spoken. Dezen halen de zenuwenergie van de mens weg en gaan daarmee ergens anders een vertoning geven. Dergelijke spoken zijn over het algemeen klagelijke figuren die wenend of ratelend door lege gangen plegen te schrijden. En als het hen niet lukt de energie te onttrekken, dan krijgen ze er de p.... in en gooien nog een paar dingen kapot ook. Dergelijke geesten komen niet zo erg veel voor. De doorsnee-spoken zijn eigenlijk huis-, tuin- en keukensproken.

Als u een huisspook heeft, is het heel vaak iemand die in uw huis heeft geleefd. Hij vindt het er nog steeds gezellig en hij vindt het alleen niet prettig dat u alles verandert. Dientengevolge zal zo'n entiteit zich soms wel eens even kenbaar maken. Als b.v. het behang hem niet bevalt, dan probeert hij om met kloppen of op een andere manier duidelijk te maken dat hij dat liever niet heeft.

Wat is nu de ellende met zo'n geest? Hij zou de kans hebben om vrij en prettig in de geestelijke sferen te leven, maar hij zegt: Dan moet ik mijn huis achterlaten. Heel vaak zijn het oude dames, maar evengoed ook oude heren die het geestrijke verkozen boven de geest. Die hebben dan de neiging om in de omgeving te blijven waar zij vertoefden en daar zoveel mogelijk te profiteren van de mogelijkheden die ze vinden. Die mogelijkheden zijn soms niet zo erg groot. Deze entiteiten onderscheiden zich dus van geesten die zich manifesteren in die zin, dat een geest zich meestal tot een bepaalde persoon wendt.

Het kan zijn dat uw grootvader bij u op bezoek komt en dat u hem op een gegeven moment in een stoel ziet zitten. Maar dat is geen spook, dat is een geest die op visite komt. Maar als u nu plotseling een non ziet rondwaren door uw huis terwijl u een hekel aan nonnen heeft, dan moet u maar denken: dat is een spook, die verdwaald is zeker. En als u dan gekraak of geklop hoort, dan is het beleefd om te vragen: Hoort, wie klopt daar, kinderen. Want het is natuurlijk mogelijk dat zo'n arme geest een idee heeft waarvan hij niet af kan komen.

Een spook kan het gevoel hebben dat hij iets op aarde moet afhandelen. Dat zijn soms de meest krankzinnige dingen. Ik ken zelfs iemand, die een hele tijd heeft gespookt, omdat hij vergeten had de grasmaaimachine terug te brengen die hij van de buurman had geleend. Dit is een tamelijk recent geval. Hij had de ellende dat zijn weduwe het huis onmiddellijk had verlaten. Het heeft toen een hele tijd geduurd voordat de bewoners begrepen dat de maaimachine iets was wat niet bij de inboedel hoorde. Maar het is die geest gelukt dat kenbaar te maken. Daarna voelde hij zich vrij en is inderdaad nou ja niet helemaal in het licht gekomen, maar in de schemering dan toch wel.

Als u te maken heeft met geesten, die verborgen testamenten willen aanwijzen, die hun schatten nog een keer willen terugzien die ze begraven hebben en al dergelijke dingen meer, dan zijn al deze persoonlijkheden op zichzelf ongevaarlijk. Een spook is over het algemeen alleen dan gevaarlijk, indien het uit haat is opgebouwd en als het op aarde is gebleven om met iemand af te rekenen. Een geest, die uit haat achterblijft, probeert vaak beslag te leggen op een bepaald gedeelte van een pand. En vanaf dat ogenblik is het of daar een druk en een bedompte sfeer hangt. Is dat het geval, probeer dan zo'n spook uit te bannen. Dat kunt u op verschillende manieren doen. Want blijft zo'n spook daar

dan zal het proberen uw energie aan u te onttrekken totdat hij zoveel macht heeft dat hij iemand b.v. op de trap de nek kan laten breken. Dergelijke lieve jongens kunnen het soms zover brengen dat ze iedereen, die in zo'n pand komt eruit jagen of zelfs doden. Hartverlammingen e.d. zijn dan de medische verklaringen, maar die mensen zijn gewoon gestorven aan een onnoemelijk angst voor iets wat ze niet helemaal konden begrijpen. Dat komt tegenwoordig gelukkig niet zoveel voor omdat er steeds minder mensen zijn die aan spoken geloven.

Ik heb kort geleden een geschiedenis gehoord waarmee ik mij wèl heb gearuseerd. Er was namelijk iemand, die wijn had weggesloten in een extra wijnkeldertje, vermoedelijk omdat zijn vrouw het niet goed vond dat hij extra wijn had. De man (de geest) vond het zonde dat daar zijn mooie Beaujolais van 1901 lag te rotten. Dientengevolge heeft hij dus geprobeerd om iemand naar die kelder te lokken en hem zover te krijgen dat die wijn naar boven kwam. Dat heeft geduurd tot - naar ik meen - 1971. Toen hebben ze de wijn inderdaad gevonden. Iemand ging achter die kreunende geest aan, ontdekte dat er in de kelder een steen was met een ring eraan en dacht: Misschien betekent dat wat, want wat doet dat hier in zo'n betrekkelijk nieuw huis. (Het was een huis van ongeveer 1860; de man had het zelf laten bouwen.) Toen vonden ze daar die flessen. Ze hebben die eerst heel voorzichtig bekeken en er daarna één van geprobeerd. Toen is die geest onmiddellijk naar onze sfeer gekomen nadat hij had ontdekt hoe ontzettend zuur die wijn was geworden! U ziet het, het is vaak krankzinnig. On het heel eenvoudig en kort te zeggen:

Deze soort spoken willen met alle geweld iets bereiken. Wilt u van een dergelijke entiteit worden verlost, vraag dan wat hij wil. Denk niet, dat hij het onmiddellijk zegt, want hij kan zich moeilijk aan u en uw wereld aanpassen, al denkt hij wel dat dat onmiddellijk gaat. Het gevolg is dat hij meestal verdwijnt, terugkomt, verdwijnt, terugkomt. Vraag elke keer weer: Wat wil je? Dan komt er wel een ogenblik dat hij iets heeft bedacht en u door gebaren, soms door iets te schrijven, soms door de een of andere projectie, een enkele keer door middel van de directe stem duidelijk maakt wat er aan de hand is. En dan denkt u waarschijnlijk: wat is dat onbenullig. Knap dat nu maar op, want u zit misschien zelf ook eens aan onbenulligheden vast en u zoudt later ook blij zijn, als dat voor u werd opgelost.

Dan hebben we nog een ander soort spoken en dat zijn wat ik de nozems noemde, de kwajongens, de "Hells Angels" al zijn ze niet gemotoriseerd. Dezen hebben de neiging om alleen maar om de aandacht te trekken iets kapot te maken. Nu moet u die entiteiten begrijpen. Ze hebben niet de mogelijkheid om zonder meer in het licht terecht te komen, anders zouden ze het niet doen. Aan de andere kant hebben ze voldoende energie om zich te manifesteren. Hun manifestatie is vaak een poging om een erkenning van hun aanwezigheid af te dwingen. Heeft u met dat verschijnsel te maken, zeg dan: Ik weet dat je er bent. Als je nu wat te vertellen hebt, doe dat dan gewoon, want het interesseert mij erg. U zult met verbazing zien dat dan dergelijke baldadigheden betrekkelijk snel over gaan. Denk overigens niet dat alle ruiten, die breken noodzakelijkerwijze moeten veroorzaakt zijn door dergelijke entiteiten. Want over het algemeen zijn er stoffelijke elementen genoeg die ruiten ingooien zo nu en dan.

Onthoudt u verder: Sommige geesten hebben de behoefte om te preken. Daar hoeft u niet naar te luisteren. Laat ze hun gang maar gaan, want als ze door hun voorraad schijnvroomheid heen zijn, komt soms een boodschap die wel de moeite waard is. Dergelijke geesten zullen zich vaak manifesteren door iemand, die mediamiek begaafd is. Als iemand een bepaalde mediamieke begaafdheid heeft en dat kan zijn: zien, horen, schrijven, lichte transtoestanden, inspiratie, diep-trance enz., dan zal zo'n

entiteit proberen daarvan gebruik te maken. Dat is op zichzelf helemaal niet erg, als je weet waarmee je te doen hebt. Maar nu merkt zo'n geest op een gegeven ogenblik dat dat niet helemaal prettig zit, want de mensen zeggen: Wat heb ik aan dat gezemel. Hij heeft dan de keuze. Hij kan u telepathisch aflezen en zegt: Hier is tante Anna. En dan verwacht hij niet dat u zult zeggen: Ziet gij nog niets komen? of: Hier is opa, hier is moeder, hoe gaat het met je? Zo'n entiteit speelt gewoon comedie alleen maar om gehoor te krijgen. Anderen zoeken het nog hoger. Ik heb er één gekend, die begon altijd met Lodewijk XIV. Als dat niet aansloeg, ging hij over naar Thomas van Aquino en als dat ook nog niet aansloeg, dan noemde hij zich "Pharao Nephthereteth". Hij had beter kunnen zeggen Neptereteth, want nep was het. Let op met dergelijke entiteiten! De kans is groot dat u meer te maken heeft met een spook dan met een bewuste geest.

Dan hebben we nog een andere soort. Dat zijn spookjes, die eigenlijk wel sympathiek zijn. Er zijn dieren, die zijn overgegaan en die in hun omgeving ontzettend veel liefde hebben ondervonden. Zij willen ook terugkomen omdat voor hen een hogere sfeer eigenlijk een verwazen van bewustzijn betekent. Dientengevolge lopen er soms door uw huis honden en katten heen. Er is zelfs een leuk geval van een dergelijk spook geweest dat ik u graag wil vertellen.

Het was vlak bij de Jardin Zoologique in Parijs. Daar was een aantal professoren (zoiets als a.s. parapsychologen) met een ernstige proefneming bezig. Nu was er een wijfjes-gorilla, die ontzettend verliefd was geworden op haar oppasser. Als je die oppasser ziet, kun je het ook begripen. Dat beest zocht haar oppasser en dwaalde normalerwijze voortdurend in die buurt rond. Nu beginnen ze daar met een z.g. "donkere zitting" en wat gebeurt er? Die gorilla ziet het denkt: Hier heb ik een kans. Misschien kan daar mijn oppasser vinden, want iets trekt mij daar naartoe. Zij dacht waarschijnlijk aan een mengsel van druiven, bananen en oppasser. Maar toen ze daar kwam, had men een veld geschapen waardoor zij zich ten dele kon materialiseren. En wat doet die gorilla? Ze gaat in elk gezicht kijken of het de oppasser was, wat een aantal flauwtjes plus een zeer interessant maar onjuist rapport opleverde omtrent een demon, die in de vorm van een grote aap was verschenen. U kunt zeggen: dit is apekool, Dat is niet waar. Het was wel een apestreek.

Als dergelijke wezens in uw huis zijn, trek er u niets van aan. Ook niet als het uw eigen hondje of poesje is. Want als die dieren hier blijven, dan zullen ze proberen het oude dierlijke gedrag over te nemen. Ze blijven dus spoken. Wat ze nodig hebben, is een omzetten van hun genegenheid in iets anders waardoor ze bewuster kunnen worden en een volgende keer in een hogere vorm, misschien in een menselijke vorm, kunnen terugkeren.

Wanneer dus uw lievelingsdieren zich manifesteren als kleine spookjes, laat ze dan in 's hemelsnaam met rust. Ook als u ze ziet, doet u maar net alsof u niets merkt. Dat is voor de dieren het best. Dieren hebben n.l. geen andere bindingen dan genegenheid het zij voor personen, hetzij voor een jachtgebied. En hoe eerder ze merken dat die relatie niet meer bestaat, des te beter het voor ze is.

Nu heb ik de voornaamste spoken wel gehad en kan ik het gaan hebben over pseudo-spoken. Dat zijn oude geschiedenissen, die ergens in oude stenen zijn doorgedrongen. Die gedachten zijn zo sterk daarin verankerd, dat als er een sensitief persoon komt de hele geschiedenis weer opnieuw begint. Het is net zo'n kijkkastje die ze vroeger hadden waarin alle plaatjes achter elkaar gedraaid konden worden. Het is alleen maar het starten van een vastgelegde voorstelling. Dergelijke spoken herhalen altijd een en dezelfde scène. Het zijn geen levende wezens. Het zijn alleen gedachten, die tot leven worden gewekt door een gevoelig proefpersoon, die daar zijn eigen kracht aan geeft om het verschijnsel op te wekken.

Indien die persoon zich zou afschermen of zou weggaan, dan zou er niets aan de hand zijn. Dergelijke dingen hebben dan een grote reputatie en het is opvallend hoeveel vrouwen er overal rondlopen. Behalve natuurlijk in het noorden van uw land, daar dwalen de "witte wieven".

Nu zijn "witte wieven" geen spoken. Het zijn nevelflarden, die voor alcoholisch geladen of bijgelovige personen kennelijk een menselijke inhoud krijgen, waarna deze mesen door hun eigen angstdromen verschrikt op de vlucht slaan en verschrikkelijke verhalen vertellen over alles wat er gebeurd zou zijn. Bijgeloof heeft bij dit alles vaak een grote rol gespeeld.

Zo zijn er ook mensen, die opeens een reusachtige kat zien. Dat is dan een heks, de duivel of een boze geest die op zoek is naar zielen. Geloof het maar niet. Wat die mensen zien is waarschijnlijk een klein hulpeloos katje dat om zijn moeder roept. De mensen zeggen dan: Wat is dat een griezelig beest. Heeft u weleens een rat van dichtbij gezien? Wat lijkt zo'n beest groot, als hij dichtbij komt! Dat is omdat u er bang voor bent, want zo groot is hij echt niet. Dit om duidelijk te maken hoezeer je iets kunt vergroten. Als u zich realiseert dat uw eigen angst een vertekening betekent, dan kunt u ook begrijpen waarom zoveel verschijnselen tot spook zijn uitgeroepen zonder dat ze het ooit zijn.

Andere verschijnselen zijn tot spook uitgeroepen omdat ze onverklaarbaar waren. Denkt u maar eens aan moerasgas: de dwaallichtjes boven een moeras. Ja, zei men, dat zijn de dode zielen, die anderen willen meelokken naar het koude, modderige graf. Als ik nou een dwalende geest was, zou ik wel wat beters weten te doen dan iemand mee te lokken naar mijn graf. Dat maken de mensen er dus van. Er zijn veel verschijnselen, die men niet begrijpt en die men dan ziet als een spookverschijning.

Als u geplaagd wordt door geheimzinnig getik, vraag u dan eerst af, of uw buurman misschien een schilderijtje aan het ophangen is midden in de nacht, voordat u denkt aan een geest met een boodschap. Begrijp het goed: driekwart van de spoken die de mensen zien, hebben ze zelf afgeleid uit dingen, die op zichzelf niet spookachtig zijn. Van het kwart dat overblijft, is zeker de helft niets anders dan een gedachte hier of daar in de materie vastgelegd, die door een gevoelig persoon tijdelijk weer tot leven gewekt schijnt te worden. De rest die overblijft zijn de gewone spookjes. En van die gewone spookjes zijn er heel veel, die eigenlijk een klein beetje hulp nodig hebben om los te komen. Wees dus nooit bang voor spoken!

Nog één goede raad: Wanneer u eenmaal zo ver bent dat magere Hein u komt halen, zeg dan niet: Ik moet dit of dat nog doen. Zeg doodgewoon: Het is zover. Laat een ander die ellende maar opruimen. Als u dat doet, voorkomt u dat u zich bindt aan de materie of aan bepaalde aspecten.

Zeg ook niet: Ik moet nog voor mijn kinderen zorgen, of: ik moet nog dit of dat. U kunt het toch niet meer. Accepteer dat feit. Door te aanvaarden dat u, als u eenmaal stervende bent, niets meer op aarde kunt doen, zult u het contact met een geestelijke sfeer kunnen bereiken en voorkomen dat u door een dwanggedachte tot een tijdelijk spook wordt gemaakt.

Als u toch een keer ergens komt spoken, doe het dan alstublieft met een beetje humor. Want spoken zijn altijd zo melancholiek. Die melancholie slaat dan over op de persoon en maakt het hem vaak onmogelijk om het licht te aanvaarden dat vlak bij is.

:--:

G A L G E N H U M O R .

Galgenhumor is een woord dat duidelijk maakt dat je zin voor het belachelijke voort kan gaan tot de gewelddadige beëindiging van je bestaan. En wat kan een mooier doel zijn voor degene die gehangen moet worden dan om vóór die tijd te bereiken dat zijn beul zich doodlacht.

Wij zitten vaak met moeilijkheden. Die moeilijkheden moeten we toch oplossen. Wij zitten vaak met problemen. Die kunnen wij toch niet ontwijken. Nu kunnen wij dat allemaal angstig, plechtig en treurig doen en daarmee onszelf een groot gedeelte van de energie ontzeggen, die wij anders nog uit de omgeving zouden kunnen halen. Indien wij echter - zelfs als het misloopt - ons gevoel voor het belachelijke, ook in onszelf vooral, weten te bewaren, zullen wij door die blijmoedigheid, die ondanks alles daarin zit een levenskracht en veerkracht vinden, die ons in staat stelt de problemen op te lossen.

Er was in Nederland in mijn tijd een typische soort humor. Men noemde dat jiddische humor. Die humor ontstond niet bij de rijke joden. Ze kwam voort uit die kleine mannetjes met kleine handeltjes en bedrijfjes, die eigenlijk de hele dag moesten sappelen om in leven te blijven. Deze mensen kenden inderdaad een humor, die practisch galgenhumor genoemd mag worden. Ze lachten een beetje om zichzelf en om de dwaasheid van het leven. En het vreemde is, dat ze daardoor in zich de hogere krachten (hun God, hun geloof, hun geloof in de mensheid) konden bewaren en daaruit de kracht konden putten om voort te gaan en om zelfs veel te bereiken.

Een mens, die geen humor geeft loopt tegen een probleem aan als tegen een muur. Een mens, die gevoel voor humor heeft, ziet een probleem vaak als een soort lachspiegel waarin hij zichzelf toch weer herkent en waardoor hij ook een weg vindt om achter dat spiegelbeeld verder te gaan.

Galgenhumor kan ik u wel degelijk aanbevelen. Want hij die lachen kan, zelfs om zichzelf en zijn eigen ellende, heeft daarin een kracht gevonden die hem losmaakt van zijn gebondenheid aan het verschijnsel en hem daardoor toegang geeft tot het gebeuren en de eeuwige krachten, die zich daarin manifesteren.

Vrienden, ik hoop dat u gevoel voor humor zult hebben. Wie geestelijk streeft, heeft dat zeker nodig. En wanneer het moeilijk voor u is, dan geloof ik dat een beetje galgenhumor u zal helpen om uit het schijnbaar onontkoombare voor uzelf toch nog een licht en een bewustwording voort te brengen.

:--:~: